
Prædiken - konfirmationsaltergang

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken - konfirmationsaltergang	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken - konfirmationsaltergang

Prædikedato 1925

Prædiken ID Pxxxx25-03

Kilde KMF-nr. 14.21.01 (Datering ifølge Niels Nøjgaard. Konfirmationsaltergang Efterår 1925?)

Til den gl., der gaar til A., saadan som den gl. Vin paa de gl. Fl.

Du er født ind i Krstnd — døbt, konfirmeret, har levet og lever dit Liv i Kristenhed — udover din dgl. Færden sammen med Kirkens Aand trænger du til Højtidsstunder, og dem faar du, naar du vel forberedt nærmer dig Alteret, for der paa gaadefuld Vis at opleve den legemlige Nærhed af din Herre og din Gud — og til denne Unge, der første Gang gaar til A., dér saadan: Min Ven, hvad ved jeg, om hvad du fik ud af din Konfirmation i Søndags, og hvad du mente med den — men jeg ved, hvad X mente med den, og det skal du vide — du hører nu til den Kr. Kirke, og du har Lov til at melde dig ud af den, naar du vil; men saa længe du er i den, da tilhører du Jesus d.v.s. da skal dit Sind være ærligt og rent, saa vidt det staar til dig: Kærlighed til Forældre, Ærbødighed for Menigheden, Troskab mod Husbond, Opofrelse for Venner. Du skal elske Herren din Gud af dit ganske Hjerte — og din Næste som dig selv. Men sætter du ogsaa din Vilje ærligt ind paa dette og fortryder det ærligt, naar det mislykkes, da skal du vide, at du har Guds Beskyttelse, hvor du gaar — og sikrere kan et Menn. ikke være: Stol du kun paa dit Fadervor — og — Altid frejdig, naar du gaar — — det er Toner, den Kristne kender, og ingen andre i Verden. Saa nærm dig kun dristigt til Guds Alterbord, det, der er hævet over al Kritik, ikke kan kriticeres, fordi ingen ved, hvad det er, og mød selv Jesus fra Golgata han beder dig for sin Kærlighed til dig og sin blodige Lidelses Skyld: “ Dreng, Pige, I, der snart skal være voxne og have Ansvar — svigt mig ikke, svigt mig ikke i Livets Færd — jeg har elsket jer, før I blev født og elsker med en Moders Angst alt i jer, der er rent og mildt og godt — saa skuf mig ikke, kæmp mod det lave i jer, nu da Ungdommens farlige Tid stunder til, vær kække og stærke Krigere, der smiler ad Saarene og sejrer til sidst, gør mig Ære, mine Venner, bliv gode Mennesker, og modtag i Dag mit guddommelige Haandslag, nu da jeg byder jer Velkommen i mit Rige, ved at være mine Gæster ved mit fattige Bord.”

